

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 77 0 К 060309 16 Квлз
Бања Лука, 21.12.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Даниеле Миловановић, Обрена Бужанина, Драгомира Миљевића и Горане Микеш као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Д.Р., због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио бранилац осуђеног, адвокат М.М. из П., против пресуда Основног суда у Приједору број 77 0 К 060309 14 К од 09.06.2015. године и Окружног суда у Бањој Луци број 77 0 К 060309 16 Кж од 19.05.2016. године, у сједници вијећа одржаној дана 21.12.2016. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија као неоснован.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 77 0 К 060309 16 Кж од 19.05.2016. године, одбијена је жалба браниоца тада оптуженог Д.Р., те је потврђена пресуда Основног суда у Приједору број 77 0 К 060309 14 К од 09.06.2015. године, којом је Д.Р. оглашен кривим, због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године.

Против наведених пресуда бранилац осуђеног је благовремено, поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи, тако што ће се осуђени ослободити од оптужбе или да се у цијелости или дјелимично укину првостепена и другостепена пресуда и предмет врати на поновно одлучивање.

Републички јавни тужилац Бранка Милошевић је поднеском број Т13 КТЗ 0004502 16 од 11.10.2016. године, предложила да се Захтјев одбије као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд је испитивање повреда закона, у смислу одредби члана 354. ЗКП РС, ограничио само на оне повреде на које се позвао подносилац захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се у смислу одредби члана 350. став 1. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана.

Подносеним Захтјевом браниоца осуђеног, истиче се да је првостепени суд повриједио Кривични закон на начин што је у погледу кривичног дјела за које је осуђени оглашен кривим, примјенио закон који се не може примјенити, која повреда је прописана одредбом члана 312. тачка г) ЗКП РС, тврдњом да одредба члана 7. став 1. Закона о превозу у друмском саобраћају Републике Српске и одредбе члана 5. и 6. Правилника о начину обављања послова и задатака чланова посаде и моторних возила, на које се позивају и првостепена и другостепена пресуда, се не могу примјенити на конкретни случај, јер по ставу подносиоца, одредба члана 203. став 3. ЗООБС БиХ се не односи на „исправност тачкова и стања затегнутости завртања на тачковима“.

На напријед наведеним аргументима Захтјева, не може се успоставити повреда Кривичног закона, као основ за подношење овог ванредног правног средства, у облицима који се Захтјевима сугеришу, јер повреда Кривичног закона из члана 312. тачка г) ЗКП РС, као основ побијања пресуде, која се манифестује у примјени закона који се не може примјенити, има у виду погрешну примјену одредби Кривичног закона у виду погрешне правне квалификације дјела или одредби општег дијела Кривичног закона. Дакле, погрешна примјена закона и других прописа који одређују радњу извршења дјела, се не може подвести под наведени облик повреде Кривичног закона јер приговор таквог карактера улази у сегмент недостатака чињеничне основе пресуде.

Преостали дио образложења се односи на аргументе подносиоца захтјева о погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, због погрешне оцјене изведених доказа на главном претресу и то у погледу утврђења правоснажне пресуде, да је возило којим је управљао осуђени прије настанка саобраћајне незгоде, било технички неисправно, а слиједом тога се на темељу ових недостатака правоснажне пресуде гради теза о погрешној примјени Кривичног закона. Међутим, како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља законски основ за подношење захтјева за заштиту законитости, то су ирелевантни приговори таквог карактера при одлучивању о овом правном средству, а повреда Кривичног закона као основ побијања пресуде, подразумијева да су у тој пресуди потпуно и правилно утврђене одлучне чињенице, а да је правилном примјеном закона на такву чињеничну основу, требало донијети другачију одлуку. Према томе, тврдња о повреди Кривичног закона се не може градити на тези о мањкавој чињеничној подлози пресуде.

Из наведених разлога овај суд је у смислу одредбе члана 355. ЗКП РС, одлучио као у изреци пресуде, те је захтјев браниоца осуђеног одбијен као неоснован.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић